

קבד א מ"י פ"ג מהל' גולה ואבידה ה' יח סמג ע"ן עד טושי"ע ח"מ סי' רכ"ט סעיף כ"ה: קבד ב מ"י שם ה"ל יג טושי"ע שם סעיף כ"ז:

קבד ג מ"י שם ה"ל יא טושי"ע שם סעיף י"ז:
קבד ד ה"ל שם ה"ל יב טושי"ע שם סעיף י"ט:

קבד ו מ"י שם פ"ח ה"ל יג סמג שם טושי"ע ח"מ סי' רכ"ט סעיף א':

קבד ז ה"ל מ"י שם פ"ח ה"ל יד סמג שם טושי"ע ח"מ סי' רכ"ט סעיף כ"ה ובהלכות תפילין דף פ"ה]:

קל ט מ"י פ"ח מהל' שמיכות הלכה ד טושי"ע ח"מ סי' שמנ':
קלא י מ"י פ"ו מהל' שאלה ופקדון ה"ל ד ופ"ג מהלכות אבידה הלכה יג סמג ע"ן עד פ"ח טושי"ע ח"מ סי' רכ"ט סעיף כ"ז:

קלב כ מ"י פ"ח מהל' שמיכות הלכה ד סמג ע"ן עד טושי"ע ח"מ סי' שמנ':

קלב ל מ"י שם סמג שם טושי"ע ח"מ סי' שז סעיף ד':

קלד מ מ"י פ"ו מהל' שאלה ופקדון ה"ל ד סמג ע"ן עד פ"ח טושי"ע ח"מ סי' רכ"ט סעיף כ"ז:

קלה נ ס ע מ"י פ"יג מהל' גולה ואבידה הלכה י"א ופ"ו מהלכות שאלה ופקדון ה"ל ד סמג ע"ן עד טושי"ע ח"מ סי' רכ"ט סעיף י"ח ופ"י רכ"ט סעיף כ"א:

בוכובית לבנה ופ"ח והא' אמרין פרק עגלה ערופה (סוטה דף מח:). למשחרב בית המקדש בטלה זכויות לבנה וי"ל ללא בטלה לגמרי קאמר אלא ללא שכחא דהא רב הונא תבר זכויות חירותא נחופת בנו פ' ט' א"ן עומדין (ברכות דף נ"א. ע"ש):
במורי

כדרבה ר"אמר רבה נגנבו בלסטים מוזיין אבדו שמבעה ספינתו בים אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' טרפון ^(ה) ביד רחבה הוה ליה הנהו זוזי דיתמי אתא לקמיה דרב יוסף אמר ליה מהו לאשתמושי בגוייהו א"ל הכי אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' טרפון א"ל אביי ולאן אתמר עלה א"ר חלבו אמר רב הונא *לא שנו אלא

כדמי אבידה הואיל וטרח בה אבל מעות אבידה דלא טרח בהו לא והני כמעות אבידה דמו א"ל זיל לא שבקו לי דאשרי לך: **מתני'** ימצא ספרים קורא בהן אחד לשלשים יום ואם אינו יודע לקרות גוללן אבל לא ילמוד בהן בתחלה ולא יקרא אחר עמו ימצא כסות מנערה אחד לשלשים יום ושומחה לצרכה אבל לא לכבודו יכלי כסף וכלי נחושת משתמש בהן לצרכן אבל לא לשחוק ^{(ב}כלי זהב וכלי זכויות לא יגע בהן עד שיבא אליהו ימצא שק או קופה וכל דבר שאין דרכו ליטול הרי זה לא יטול: **גמ'** אמר שמואל יחמוצא תפילין בשוק שם דמיהן ומניהן לאלתר מתיב רבינא מצא ספרים קורא בהן אחד לשלשים יום ואם אינו יודע לקרות גוללן גוללן אין שם דמיהן ומניהן לא אמר אביי תפילין בי בר חבו משכח שכיחי ספרים לא שכיחי ת"ר ^{(ג}השואל ספר תורה מחבירו הרי זה לא ישאלנו לאחר פותחו וקורא בו ובלבד שלא ילמוד בו בתחלה ולא יקרא אחר עמו וכן המפקיד ס"ת אצל חבירו גוללו כל שנים עשר חדש פותחו וקורא בו אם בשבילו פתחו אסור סומכוס אמר בחדש שלשים יום בישן שנים עשר חדש ר"א בן יעקב אמר אחד זה ואחד זה שנים עשר חדש: אמר מר השואל ספר תורה מחבירו הרי זה לא ישאלנו לאחר מאי אריא ס"ת אפי' כל מילי נמי ^{(ד}דאמר ר"ש בן לקיש כאן שנה רבי יאין השואל רשאי להשאל לואין השוכר רשאי להשכיר ס"ת איצטריכא ליה מהו דתימא ^{(ה}ניחא ליה לאיניש דתיעביד מצוה בממוניה קמ"ל פותחו וקורא בו פשיטא ולא למאי שיייליה מיניה סיפא איצטריכא ליה ובלבד שלא ילמוד בו בתחלה וכן המפקיד ס"ת אצל חבירו גוללו כל שנים עשר חדש פותחו וקורא בו מאי עבידתיה גביה ותו אם בשבילו פתחו אסור הא אמרת פותחו וקורא בו הכי קאמר ^{(א}אם כשהוא גוללו פותחו וקורא בו מותר אם בשבילו פתחו אסור סומכוס אמר בחדש שלשים יום בישן שנים עשר חדש ר"א בן יעקב אמר אחד זה ואחד זה שנים עשר חדש ר"א קמא אלא אימא ר' אליעזר בן יעקב אמר אחד זה ואחד זה שלשים יום: אבל לא ילמוד בו בתחלה ולא יקרא אחר עמו: ורבינא לא יקרא פרשה וישנה ולא יקרא בו פרשה ויתרגם ולא יפתח בו יותר מוג' דפין ולא יקראו בו שלשה בני אדם בכרך אחד הא שנים קורין אמר אביי לא קשיא כאן בענין אחד כאן בשני ענינים: מצא כסות מנערה אחד לשלשים יום: למימרא דניעור מעלי לה והאמר רבי יוחנן מי שיש לו גרדי אומן בתוך ביתו ינער כסותו בכל יום אמרי בכל יום קשי לה אחד לשלשים יום מעלי לה איבעית אימא לא קשיא י'הא בחד והא בתרי איבעית אימא לא קשיא ^{(ב}יהא בחד והא בחוטרא איבעית אימא לא קשיא י'הא ברעמרא הא ברכינתא ^{(ג}א"ר יוחנן כסא דחרשין ולא כסא דפושרין ולא אמרן אלא בכלי מתכות אבל בכלי חרש לית לן בה ובכלי מתכות ולא אמרן אלא דלא צויין אבל דצויין לית לן בה ולא אמרן אלא דלא שדא ביה ציביא אבל שדא ביה ציביא לית לן בה: וא"ר יוחנן ^{(ד}מי שהניח לו אביו מעות הרבה ורוצה לאבדן ילכש בגדי פשתן וישתמש בכלי זכויות וישכור פועלים ואל ישב עמהן ילכש ^{(ה}בכלי פשתן בכתנא רומיתא וישתמש בכלי זכויות בזוגיתא חירותא וישכור פועלים ואל ישב עמהן תרגומא

כרובה ר"אמר רבה נגנבו בלסטים מוזיין אבדו שמבעה ספינתו בים אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' טרפון ^(ה) ביד רחבה הוה ליה הנהו זוזי דיתמי אתא לקמיה דרב יוסף אמר ליה מהו לאשתמושי בגוייהו א"ל הכי אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' טרפון א"ל אביי ולאן אתמר עלה א"ר חלבו אמר רב הונא *לא שנו אלא

כדמי אבידה הואיל וטרח בה אבל מעות אבידה דלא טרח בהו לא והני כמעות אבידה דמו א"ל זיל לא שבקו לי דאשרי לך: **מתני'** ימצא ספרים קורא בהן אחד לשלשים יום ואם אינו יודע לקרות גוללן אבל לא ילמוד בהן בתחלה ולא יקרא אחר עמו ימצא כסות מנערה אחד לשלשים יום ושומחה לצרכה אבל לא לכבודו יכלי כסף וכלי נחושת משתמש בהן לצרכן אבל לא לשחוק ^{(ב}כלי זהב וכלי זכויות לא יגע בהן עד שיבא אליהו ימצא שק או קופה וכל דבר שאין דרכו ליטול הרי זה לא יטול: **גמ'** אמר שמואל יחמוצא תפילין בשוק שם דמיהן ומניהן לאלתר מתיב רבינא מצא ספרים קורא בהן אחד לשלשים יום ואם אינו יודע לקרות גוללן גוללן אין שם דמיהן ומניהן לא אמר אביי תפילין בי בר חבו משכח שכיחי ספרים לא שכיחי ת"ר ^{(ג}השואל ספר תורה מחבירו הרי זה לא ישאלנו לאחר פותחו וקורא בו ובלבד שלא ילמוד בו בתחלה ולא יקרא אחר עמו וכן המפקיד ס"ת אצל חבירו גוללו כל שנים עשר חדש פותחו וקורא בו אם בשבילו פתחו אסור סומכוס אמר בחדש שלשים יום בישן שנים עשר חדש ר"א בן יעקב אמר אחד זה ואחד זה שנים עשר חדש: אמר מר השואל ספר תורה מחבירו הרי זה לא ישאלנו לאחר מאי אריא ס"ת אפי' כל מילי נמי ^{(ד}דאמר ר"ש בן לקיש כאן שנה רבי יאין השואל רשאי להשאל לואין השוכר רשאי להשכיר ס"ת איצטריכא ליה מהו דתימא ^{(ה}ניחא ליה לאיניש דתיעביד מצוה בממוניה קמ"ל פותחו וקורא בו פשיטא ולא למאי שיייליה מיניה סיפא איצטריכא ליה ובלבד שלא ילמוד בו בתחלה וכן המפקיד ס"ת אצל חבירו גוללו כל שנים עשר חדש פותחו וקורא בו מאי עבידתיה גביה ותו אם בשבילו פתחו אסור הא אמרת פותחו וקורא בו הכי קאמר ^{(א}אם כשהוא גוללו פותחו וקורא בו מותר אם בשבילו פתחו אסור סומכוס אמר בחדש שלשים יום בישן שנים עשר חדש ר"א בן יעקב אמר אחד זה ואחד זה שנים עשר חדש ר"א קמא אלא אימא ר' אליעזר בן יעקב אמר אחד זה ואחד זה שלשים יום: אבל לא ילמוד בו בתחלה ולא יקרא אחר עמו: ורבינא לא יקרא פרשה וישנה ולא יקראו בו שלשה בני אדם בכרך אחד הא שנים קורין אמר אביי לא קשיא כאן בענין אחד כאן בשני ענינים: מצא כסות מנערה אחד לשלשים יום: למימרא דניעור מעלי לה והאמר רבי יוחנן מי שיש לו גרדי אומן בתוך ביתו ינער כסותו בכל יום אמרי בכל יום קשי לה אחד לשלשים יום מעלי לה איבעית אימא לא קשיא י'הא בחד והא בתרי איבעית אימא לא קשיא ^{(ב}יהא בחד והא בחוטרא איבעית אימא לא קשיא י'הא ברעמרא הא ברכינתא ^{(ג}א"ר יוחנן כסא דחרשין ולא כסא דפושרין ולא אמרן אלא בכלי מתכות אבל בכלי חרש לית לן בה ובכלי מתכות ולא אמרן אלא דלא צויין אבל דצויין לית לן בה ולא אמרן אלא דלא שדא ביה ציביא אבל שדא ביה ציביא לית לן בה: וא"ר יוחנן ^{(ד}מי שהניח לו אביו מעות הרבה ורוצה לאבדן ילכש בגדי פשתן וישתמש בכלי זכויות וישכור פועלים ואל ישב עמהן ילכש ^{(ה}בכלי פשתן בכתנא רומיתא וישתמש בכלי זכויות בזוגיתא חירותא וישכור פועלים ואל ישב עמהן תרגומא

אלה מאבד מהר הון רב: **כמנא רומיסא**. דמיהס יקרין וממחרין לכלות: **סרגמה**. להך שכירות דפועלים: ^{(ב}צפורי. כפועלים המנהיגים בצוורי צעה"ב: **דנפיס**

(א) לקמן מה. גמ. (ב) שבוטע ל: (ג) א. ומסתא סופרים פ"ה ה"ל טו"ו (ד) גיטין כ"ט. (ה) הפסחים ד: בסוהות י"ח. גמ. (ו) חולין פ"ד. (ז) [סס]. (ח) גמ' פשתן כ"ל. (ט) דף מב. (י) [לקמן ל]. (יא) ש"ך דף ל. (יב) [ע"ע מוס' שבת כ: ד"ה חנון].

הגהות הב"ח

(א) גמ' בי רחצה הוה להו הנהו ופי' אתר לקמיה דרבי יוסף אמרו ליה ופי' אמר להו הפ אמר רבי לאשר לכו כ"ל ופי' ופאשרי גורם ביד כתפא ה"ל הנהו וזו דתמי אתא הכל בשון יחד: (ב) רש"י ד"ה אמת ופי' שנין בגלילה ה"ס':

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה בענין אחד סי' י"ג וכן פי' רש"י אצל הרמב"ם פי' להפך: [ב] שם ד"ה דעמרא קסה סי' י"ג אצל ר"ף והמ"ם: ופי' פי' להפך:

מוסף רש"י

שאר דרכו ליטול. אם היה שלו הרי זה לא יטול. אינו מותר עליו כלל שיהא להפעם שנאמר והתעלמת. עמיס שאלה מתעלם (שבועות כ.). בר הכהן מוכר תפילין הוה (מגילה י"ח). ניהא ליה לאיש דתיעביד מצוה בממוניה. שאין מקי ציה כלס (בבורות נח. פכת"י). כסא דחרשין ולא כסא דפושרין. טוב לשמות כוס של משפוח וכל לשמות כוס של מים פושרין. רשעים הם לנפ (חולין פ"ג). צריך. הקטית (סוטה). ציביא. שדיס ותנלי (סוטה). מי שהניח לו אביו מעות. כלומר מי שלא טרח בממן וקל בעיניו לאבדו. זכו איוורו (סוטה). ילכש בגדי פשתן. שכן יקדים ופי' דרכינו למדע שיעשה אלה מאבד ממנו ויהר ארס מתיס (סוטה). ככתנא רומיסא. יקר ביה (סוטה).

רבינו הגנאלי

דשנא ר' חייא אמר ר' לא שנא ר' חייא מנין ליה וזו שניה במשנת ר' חייא ר' הושעיה הכי (ב) אין השואל רשאי להשאל ולא השוכר להשכיר ולא השואל אצל אחר אלא אם השוכר רשאי להשאל ולא זה המפקדין אצלו רשאי להפקיד אצל אחר אלא אם נתנו בעלים רשות לפיכך הוצרך ריש לקיש לפרש שגם זה שנא ר' ואסקה ואפי' ספר תורה דמצוה הוא לא ישאל. (ב) פתחו וקורא בו כדי לנעור אבל לא ילמד בו. וכן המפקד

ספרים גוללן ומניחין אצלו עד שיבא בעליהן והגנו סימנים וקחום. ת"י השואל ספר תורה מחבירו לא ישאלנו לאחרים. ומקשי' מאי אריא ספר תורה אפי' כל מילי נמי דהא אמר ר' שמעון בר לקיש פרק כל גט שנכתב הלכה ואם אמר לו טול לי ממנה חפץ פלוני לא ישלחנו ביד אחר כאן שנה דאין השואל רשאי להשאל ולא השוכר רשאי להשכיר כיון בכל מתניתא

(א) והוא במסופתא דלמילין כרפ"ג. (ב) נראה דדיבור הזה ש"ך אמר דיבור וכן המפקד ס"ת וק"ל למפקד ס"ת ור"ק. (ג) נראה דל"ל [נמל סמות].